

[Finansministeren.]
det ærede Medlem at overbevise alle Menne-
sker om, at det er rigtigt.

Det ærede Medlem undrede sig over, at jeg ikke havde nogen Forklaring paa Spørgs-
maalet om Fastsættelsen af Værdien af
Jordegodset, saaledes som den blev optaget
i Finanslovkommissionens Indstilling, og
saaledes som den findes beregnet af den
færøske Landbokommission. Det ærede 6te
tingvalgte Medlem (Effersøe) meddelte, at
Forklaringen rimeligvis laa i, at der var
foretaget nogle Salg, og det er ogsaa højt
sandsynligt, men det ærede 7de tingvalgte
Medlem mente jo, at det drejede sig om de
nuværende Ansættelser og deres Forhold
til Landbokommissionens Ansættelse. Det
var ikke det, der var Tale om, men det
ærede Medlem har altsaa misforstaaet mig,
hvad jeg gerne skal tilgive ham. Det ærede
Medlem optraadte dog maaske lidt rigeligt
som Skolemester paa dette Punkt, og jeg
har Indtryk af, at det ærede Medlem i
hvert Fald i saa Henseende ikke har opfat-
tet det, jeg har sagt, rigtigt.

Det ærede Medlem mente, at jeg havde
haft forskelligt Synspunkt de to Gange,
jeg har haft Ordet, med Hensyn til Ejen-
domsforholdet. Det har jeg ikke, og der
kan formentlig heller ikke være Tvivl om,
at det er Staten, der er Ejer, at det er
Staten, der har Ret til Afgiften — saaledes
er Retsforholdet i Øjeblikket. Derimod kan
det godt tænkes, at der kan blive Uenig-
hed mellem det ærede Medlem og mig om,
hvorledes det skal blive i Fremtiden — det
vil Tiden vise.

Det ærede Medlem fandt, at det vilde
være ganske urimeligt at spørge Lagtinget
om en saadan Værdiansættelse. Nu vil jeg
gerne bede det ærede Medlem holde to
Ting ude fra hinanden, nemlig hvorvidt
der skal foretages en Værdiansættelse af
Statens Aktiver eller ej, og hvor høj denne
Værdiansættelse eventuelt skal være. Hvor-
vidt der overhovedet skulde foretages en
Værdiansættelse af Statens Aktiver, mener
jeg ikke, der var nogen Grund til at spørge
Lagtinget om, og naar der blev foretaget
en saadan Ansættelse, var det vel ogsaa
naturligt, at Statens Værdier paa Fær-
øerne blev taget med. Men Spørgsmaalet
om, hvilke Værdier der skulde ansættes,
vilde jeg finde det ganske naturligt, at man

havde talt med Lagtinget om. Og jeg maa
sige, at jeg staar ganske uforstaaende over-
for, hvorledes man er kommet til den Værdi,
der er ansat. Jeg begriber ikke, hvordan
man er kommet til dette Beløb af noget
over 2 Mill. Kr., og der vil efter min Mening
være megen Grund til at forhandle med en
Institution som Lagtinget om dette Spørgs-
maal, men i den Henseende er der altsaa
Uenighed mellem det ærede Medlem og mig.
Det er for Resten ikke første Gang, der har
været Uenighed mellem det ærede Medlem
og mig angaaende færøske Spørgsmaal.

Forespørgeren (Patursson): Jeg takker
den højtærede Finansminister for den be-
redvillige Besvarelse af min Forespørgsel,
og jeg fæstede mig særlig ved hans Udta-
lelse om, at naar denne Sag en Gang kom
for i Rigsdagen, saa forventede han, at den
kunde blive tilfredsstillende ordnet saavel for
Besidderne som for Lagtinget. Man kan maa-
ske tvistes — jeg hører i hvert Fald, at der
er Meninger, der afviger fra min — om, hvem
der er Ejer af Kongsgodserne. Jeg paaستاar
fremdeles, at Staten er ikke Ejer af dem.
Jeg kan gaa med til at sige, at Staten har
Ret til og er Ejer af Afgiften af Kongsgod-
serne, de af Kongsgodserne aarligt flydende
Afgifter, Ydelser, Landskyld, hvad man vil,
men ikke af selve Godset. Hvorledes vil
man ellers forklare, at da der i 1856 blev
optaget en Fortegnelse over de kongelige
Ejendomme paa Færøerne, fandtes Kongs-
godserne ikke i denne Fortegnelse? Der
staar ellers alle kongelige Ejendomme paa
Færøerne, Huse, Indbo, Smaatterier, hvad
der er, men Kongsgodserne findes ikke. Og
de har aldrig været opført paa noget Stats-
regnskab eller Rentemesterregnskab og hel-
ler ikke paa de første Finanslove. Hvis
man vil se efter under Statsdomæner, finder
man ikke Kongsgodserne. Jeg hævder
fremdeles, at selve Kongsgodset er ikke
et Staten tilhørende Aktiv, men saadan som
det foreligger, har Staten selvfølgelig Ret
til Landskylden.

Man kan maaske sige — jeg hørte det
i hvert Fald blive sagt, vistnok af det ærede
7de tingvalgte Medlem (Rytter) —, at der
ikke var nogen særlig Grund til at forelægge
denne Sag for Lagtinget. Det mener jeg
absolut, at der var.

I Henhold til den gamle Lagtingslovs